

Heiter Tamás

Honnan jövünk? Mik vagyunk? Hová megyünk? Gauguin

Kecskeszakállú ember leszek!
Kiáltottam anyámra, nem értette,
és megsimogatta az arcom.
S kezéből, ami benne volt letette.

Elvettem akkor tőle valamit,
az újra születő holdat talán.
Szégyenemben azóta dugdosom,
és hiába keresi az anyám.

Kunyhóink közt a tenger sima,
és bársonyos, mint vahiném teste
Mi leszek angyal, vagy tolvaj?

Az újhold felkeres néha.
Emberszakállú kecske
árnya vásznamon - régi tollrajz.

Gauguin visszatérése Franciaországba

A második császárság elmúlt,
S vele Harmadik Napóleon.
A Dreyfus per második éve alatt,
gyarapszik a gyarmatbirodalom.
S az állomásra befut velem a vonat:

hirtelen zápor, és háborús bukás
meg Otto von Bismark - Párizs ennyi.

A császár kapitulál. Egy új
vérszerződésen piszmognak a hivatalok,
munkacíme Entete Cordial.

Párizs kicsi, de sugárútjai nagyok
S a szalonok
Becsmérlik képeimet.
Tengerszagú és idegen vagyok.

Valami szajnai árverésen:
A hatvanadik tétel.
Ismeretlen szerző, témája:
Egy sötétbőrű némbor.

Gauguin végleg elutazik Tahitibe

A világ oly átlátszó lett
És annyira mezítelen.
Nem hordok magamnál kést sem,
Nehogy az bennem kárt tegyen.

Inkább üssenek le „hazafelé menet”,
részeg matrózok, vagy cigány stricik.
Növekszik bennem a „kék”-ségbeesés,
és maradok még egy kicsit.

Hiszen a szél is szerencse dolga.
Sosem bocsátom meg, soha,
hogy el akarok innen menni!

Bár szeretek idegen lenni,
de nem ennyire, mint idehaza.
la Orana Maria (üdvözlégy Mária)